

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

§. Sanè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

secundum Gl. communiter hic receptam, ver. fecit. Quod si simul constituti sunt, tunc vel simpliciter, vel in solidum: Si simpliciter, ambo admitti debent, & vnus sine altero nihil efficere poterit. Quod idem de iudicibus simul delegatis habetur in c. causam, 16. de offic. delegati, c. prudentiam, 21. eod. tit. Sin vero vterque in solidum, id est, vt singuli seorsim litem prosequi possint, tunc vno per litem contestationem causam praecipiente, alter omnino exclusus est. Praeterquam si in mandato contineatur clausula, qua huic praecipiente vnus, & exclusioni alterius derogatum sit. Haec enim clausula licet efficere nequeat, vt, dum is, qui prior litem contestatus fuit, iudicium prosequi vult, & potest, se alter immisceat (cum id bono publico, & litium expeditioni aduersetur) tamen id saltem operatur, vt si ille qui praecipuit, impeditus sit, aut causam prosequi nolit, in hoc euentu alter suscipere non prohibeatur, dummodo ille neminem in locum suum substituerit, sicuti in textu dicitur. Ita explicat Gl. hic ver. occupantis, vbi regulam allegat: Si quod ago, non valet in totum, valet ea parte ac modo, quo valere potest.

QVÆRES: Quare iudicibus duobus in solidum delegatis, si qui praecipuit, procedere nolit, aut impeditus sit, alter succedere potest, etsi id in commissione expressum non fuerit, iuxta c. cum plures, 8. de offic. delegati, in 6. Duobus autem constitutis procuratoribus, vno praecipiente, alter penitus exclusus censeatur, nisi huic exclusioni per clausulam derogetur. Respondeo; Quia Iudices in solidum delegati ab ipsa lege, seu canone communionem quandam habere censentur, ob velociorem causarum seu litium expeditionem, sicuti dictum fuit in cit. c. cum plures. At vero Procuratores in solidum constituti à iure communionem non habent: (cum pluralitas Procuratorum negotij expeditionem potius impediat) quare eam ab homine accipere debent.

* * *

§ Cæterum.

Sis, qui praecipuerat, ac postea celsauerat, propter impedimentum, eo sublato causam resumere velit, admitti non debet: nisi & alter, qui causam suscepit, impeditus tunc reperiat.

§ Sanè.

Sin causis spiritualibus, quæ celeriore expeditionem postulant, videl. electionum, postulationum, provisionum, duo Procuratores non in solidum dati sunt, iudex, quem magis idoneum censuerit, eligere potest: ne alioquin propter eorum concursum negotia intricari contingat. Neque alter Procurator admitti amplius debet, nisi, qui praecipuerat, causam prosequi nolit, aut non possit.

CAPITVLVM VII.

Licet.

PARAPHRASIS.

Titius absens misit mandatum procuratori-um ad Caium, is suscipere recusauit: postea vero mutata voluntate suscepit. Queritur, an id fieri potuerit. Affirmat Bonifacius VIII. Dummodo ille, qui Procuratorem constituit, in eadem perseverarit voluntate.

SVMMARIVM.

1. Procurator non cogitur suscipere officium procuratoris, susceptum vero ex quo cogitur; vel mature re adhuc integra, ei renunciare.
2. In mandato & alijs contractibus, qui mutuo consensu perficiuntur, licet alter dissenserit, si tamen postea consentiat, ratum est contractus, modo alter in pristina voluntate perseverauerit.
3. Idem est in actu electionis, & collatione beneficij.

NOTANDVM I. Procurator non cogitur suscipere officium procuratoris, I. filius-